

Fələyin küləylə,
zamanın kələylə
sürət götürdüm,
arşınladım
bu dünyanın boyunu.
Ölçdüm gördüm
50 ildi -
yarım əsrdir
gəldiyim yolun uzununu.
Dünyanın arşını
50 illik ömür deyər
boynuma doladı
bu əlli ili -
yarım əsri.
Zaman da məni
kələfindən keçirib,
taleyin rişxəndi kimi
barmağına doladı;
dedi yaşamısan
yarım əsr -
düz əlli il.
Demədi yaşamısan
əsir-yesir,
qaçqın-köçkün,
bəxtdən küskün,
ya da ki
bəy kefində.
Adamlar da qıraqdan
baxıb köksün ötürdü:
"50 oldun-bəlli oldun"
dedilər,
bəxtəvərlik verdilər.
düzdü, bu əlli ili
şikəst, əlil yaşamadım,
dürüst, sərbəst,
əlli-ayaqlı yaşadım,
bəlli bir ömür də

Bax beləcə,
"həlləcə-hülləcə"
sevgi dolu
Odlu-atəşin qəlbimi
kürədən çıxan
qızmar dəmir kimi
cızıldada-cızıldada,
sızıldada-sızıldada
üstünə su deyib,
benzin atdılar,
elə bil ki,
bayram tonqalı çatdılar.
Qəlbimə od qoya-qoya
Artırdılar cəbrimi,
"soyutdular" səbrimi,
sızladım için-için...

kənardan baxdım özümə,
yad göründüm gözümə.
Belə-belə
öz ömrümü
bilə-bilə
özüm üçün
yaşamağa qıymadım.
Özüm üçün
misqal-misqal yaşadım,
öz ömrümün
özümünkü
olmasına qoymadım.
Ayna kimi şəffaf,
su kimi saf,
ləkəsiz, kölgəsiz,
təmiz yaşadım.
Qoruq-qaytaq bilmədim,
alınacaq, gözütöx,
qorxusuz-hürkümsüz yaşadım.
Harda haqsızlıq gördüm
oddan köynək geydim,
susdurdum anında.
Nə bir qara ləkə,
nə bir qara kölgə
düşmədi ömür yoluma.
gözü kölgəli olmadım
bir kimsənin yanında.
Amma qaraçuxa kimi
Kölgəmi saldım yollara.
Kölgəm düşdü
Çoxlarının üstünə.
Sevincindən genələn qəlbim
şığmadı köksümə.
Öz bəxtimdən küskün oldum,
başqalarının bəxtinə
ovxar daşı oldum,
ovxarladım-hamarladım,
qızıl tale əyarladım,

YARIM ƏSRLİK YOLUM

düşdü qismətimə,
elinən bir oldu adım.
Amma nə fayda:
atadan,
həyatdan
yetim qaldım həyatda.
Bu əlli ildə
ata əvəzi ata da oldum,
amma ata olmadım.
Bir el qızına
qoşalaşmış tay olmadım.
Atamdan da,
butamdan da
yetim oldum.
Arzum-niyyətim
yetim,
sevgim-həyatım yetim...
Minməmiş düşdüm
minmək istədiyim atdan.
Pəsətlədiyim kola
oturmadım,
üz tutduğum yola
axıracan varmadım,
yarımadım,
yetim qaldım həyatdan...
Qəlbim sevgilərin
qəbristanlığına döndü.
içimdə neçə sevgim
doğuldu,
elə beşiyindəcə boğuldu, öldü.
O sevginin miqdarında
o qədər də
neçə kərəm
mən oldum yanıq Kərəm...
doğuldum, yandı -
yaxıldım...
axırda da yox oldum
heç olmamış kimi -
anadan doğulmamış kimi.
Kərəmin yerinə qoydular məni,
"Yanıq Kərəmi" havasına
yana-yana,
oyalana-oyalana yox,
havalana-havalana-
gülə-gülə
qol götürüb oynadılar.
Eşqimin yasına
dəli olub havalanmaq əvəzinə,
şəşələnib
şəşəli-şəşəli,
nəşələnib nəşəli-nəşəli
sıdırğı getdilər,
vayımı toy-düyün etdilər,
toyumu "kor düyün" etdilər.

Samovar öz yangısını
içində çəkən kimi
oxşayıb həzin-həzin
dilin altındaca
astaca-astaca
ağı-bayatı üstə
öz dərdin öyən kimi
samovardan dərs aldım,
oxşadım dərdlərimi,
özüm-özümü ağladım...
Axı məni mən qədr
taniyan yox, bilən yox.
Axı mənim dərdimi
özüm qədr çəkən yox.
50 illik boyumu
oxşayıb-əzizləyib,
Ölçüb-biçib çəkiddə -
tərəziddə çəkən yox.
50 ildir toyumun
xərcin-borcun çəkən yox...
Bu dərdin yığıntısı
odlandırıran könlümün
alovlu yangısını
yağış yox, bəlkə bir az
hamıdan gizli-gizli
axıb içimə sızan
gözümün yağıntısı
bəlkə söndürə bil...
* * *

50 ili
özgələrə, doğmalara
geninə-boluna xərclədim,
özgə ömrü bildim
özümə doğma ömrümü.
özgə kimi,
ögey kimi
yaşadım özümü.
Yadplanetli kimi

bəxtiyyəin etdim
çoxlarını.
Yadların xoşbəxtliyin
sandım öz səadətim.
Əvəzində
ürəkdolu bu səmimiyyətdən
nə gördüm cəmiyyətdən?
Böyük bir ənam:
alternativi olmayan
subayların padşahı
etdilər məni,
50 yaşa tənha gəldim...
Tək yaşadım bu ömrü mən
bir belə adam içində.
Bir böyük meydan içində
meydanımı boş gördüm,
tənha qaldım meydanda.
Bir belə qadın içində
mənimlə tən gəlməyə-
özünü mənə bölməyə,
qoşa dövrən sürməyə
cürəti çatan olmadı,
Qeyrəti çatan olmadı.
Ancaq nə cür yaşadım?
Dağ kimi başıuca,
şəffaf ömür yaşadım.
Elə bircə buna görə
ömrü vermədim hədəyə.
Şərəflə, vicdanla,
insana xas
narahat bir həyəcanla,
el-obanın yolunda
ürəklə-canla yaşadığıma görə
bu əlli ili
özüm kimi-
öz ömrüm kimi
yaşadım!..

Şakir ALBALIYEV

